

Please scroll down for English version

BORSOS Róbert, CSEKE Szilárd, DÉNES Ágnes Dóra, DULISKOVIČ Basil, JAKATICS-SZABÓ Veronika, LŐRINCZ Ágnes, MARTUS Éva, MIKLÓS Hajnal, ROTERS Katharina, TAKÁCS Szilvia – KEEP IN TOUCH

Megnyitó: 2010. június 24. 18h

A kiállítást megnyitja: Mogán Orsolya, művészettörténész

Megtekinthető: 2010. szeptember 8-ig keddtől péntekig 12 és 18 óra között

Cím: MOLNÁR ANI GALÉRIA, 1088 Budapest, Bródy Sándor u. 22. 1. emelet

Mindennapjaink elképzelhetetlenek az egymással való érintkezés nélkül. Mára már rengeteg eszköz áll rendelkezésünkre ahhoz, hogy ne veszítsük egymást szem elől. Néhány perc alatt üzenhetünk a világ másik felére és kapcsolgathatjuk lakásunk lámpáit akár a munkahelyünkről is. Virtuálisan szinte bárkit elérhetünk. Annyira általánossá váltak a csetszobák, az sms-ek, a közösségi oldalak, hogy az ismerősök gyűjtése közben már-már elfelejtjük a kapcsolattartásban rejlő varázst.

Keep in touch - azaz „tartsuk a kapcsolatot” - mondanánk magyarul, felhívva embertársunk figyelmét a vele ápoltságunk fontosságára. Milyen ironikus, hogy ez az elköszönés forma általában éppen akkor használatos, amikor a legkevésbé szándékozunk a szófordulatban leírtak szerint cselekedni. Kliséjellegű, felszínes kifejezéssé kopott mostanra, s olvad bele a magyar nyelvbe a fiatalabb korosztály körében a „*Majd hívlak!*” vagy a „*Majd találkozunk!*” sorába. Benne rejlik tehát az elválás gesztusa, ám ez az elválás mindenféle kötöttség, mélység nélküli, amint kimondja valaki, tudja, hogy nem jelentkezik egyhamar. Ahogyan azt egy angol értelmező szótár is magyarázza, a „keep in touch” szarkasztikus módja az elköszönésnek olyasvalakitől, aki nem számít igazán. Ugyanakkor - vagy talán éppen ezért - a mai világban elengedhetetlen záró-sora ez az üzleti tárgyú leveleknek, hiszen a mély, személyes kapcsolatok elbagatellizálódása mellett azt is tapasztaljuk, hogy milyen rendkívüli jelentősége van az egyéni boldogulásban és karrierben a kapcsolattartásnak, illetve a kapcsolati tényezőknek.

De miért is választaná ezt a szófordulatot egy galéria új kiállításának mottójául? Talán pont a kifejezés ellentmondásossága és iróniája miatt. Egyfelől a közvetlen, de mégis felszínes urbánus közeg fejeződik ki az angol kiállítás-címbe. Laza, kötöttségek nélküli emberi kapcsolatok juthatnak róla eszünkbe, amelyeket hasonló közhellyé vált kifejezések és banális szófordulatok álcáznak, vagy árulnak el, és fel-felvillannak egy-egy kiállított munkában is.

Másfelől tudjuk, hogy a nyárral talán egy leheletnyire lelassul a városi lüktetés, vége van a tanításnak, közeleg a nyaralás, szétszélednek a munkatársak, barátok. Kézenfekvő tehát a kifejezést őszintén is használni, hogy ne veszítsük egymást szem elől.

Tíz művész munkája találkozik most a Molnár Ani Galériában, különböző egyéniségek, látásmódok, formák és színek, amelyek olykor csak lazán, máskor szorosan, vagy éppen ellentmondásosan kapcsolódnak egymáshoz. A „Keep in touch” akár ezt a sokszínű találkozást, érintkezést és nyitottságot is magába foglalja. A tárlat a legkülönbözőbb alkotásoknak ad helyet, amelyek érdekes anyaghasználatukkal, bravúros technikai megoldásukkal, vagy éppen finom kifejezésmódjukkal a magyar nyelvbe is beékelődött angol szófordulat jelentésére reflektálnak, s fordítják le szavait a szemünk számára:

A kiállítás fontos momentumja, hogy a „touch”, mint „érintés, érintkezés” akár a különböző anyagokra és médiumokra is vonatkozhat: milyen technikával és eszközökkel teremti meg a kapcsolatot a művész a formálandó anyaggal és a befogadó közönséggel? Kapcsolatban maradni egyet jelent a kölcsönösséggel és az interaktivitással, s ez sok esetben a művészet velejárója kell, hogy legyen.

Róbert BORSOS, Szilárd CSEKE, Ágnes Dóra DÉNES, Bazil DULISKOVIČ, Veronika JAKATICS-SZABÓ, Ágnes LŐRINCZ, Éva MARTUS, Hajnal MIKLÓS, Katharina ROTERS, Szilvia TAKÁCS – KEEP IN TOUCH

Opening: June 24 2010, 6 p.m.

Opening speech by: Orsolya MOGÁN, art historian

On show until 8 September 2010, from Tuesday to Sunday between 12 a.m. and 6 p.m.

Address: MOLNÁR ANI GALÉRIA, 1088 Budapest, Bródy Sándor street 22.1.floor

“Keep in touch”. Why would a gallery chose this expression as the motto for its new exhibition? Perhaps because of the contradiction and irony within the expression. According to the dictionary it is sometimes a sarcastic way of saying good-bye to someone one doesn't care about. Thus, on the one hand it is the informal, but superficial urban way that is expressed in the title, referring to our loose, careless human relationships. On the other hand it is worth to use the expression honestly now, as for the arrival of the holidays the pulsation of the city may become somewhat slower, colleagues and friends are spreading apart, so we should not loose each other out of eye-sight.

The works of ten artists meet now in the Molnár Ani Gallery. Different character, different attitudes, forms and colours, which connect sometimes loosely, sometimes tightly, or just contradict each other. The exhibition „Keep in touch” may embody this varied encounter, contact and openness and gives room to the most different works of art, whose interesting use of material, ingenious techniques or just their fine expression reflects the meaning of the English expression and translate its words for our eyes.

The word touch is an important moment of the exhibition that can concern the different materials and media: by which technique and means does the artist create the connection to the raw material and to the viewer? To be in touch or keep in touch means one with correlation and interactivity, and this should be by any chance an aspect of art.